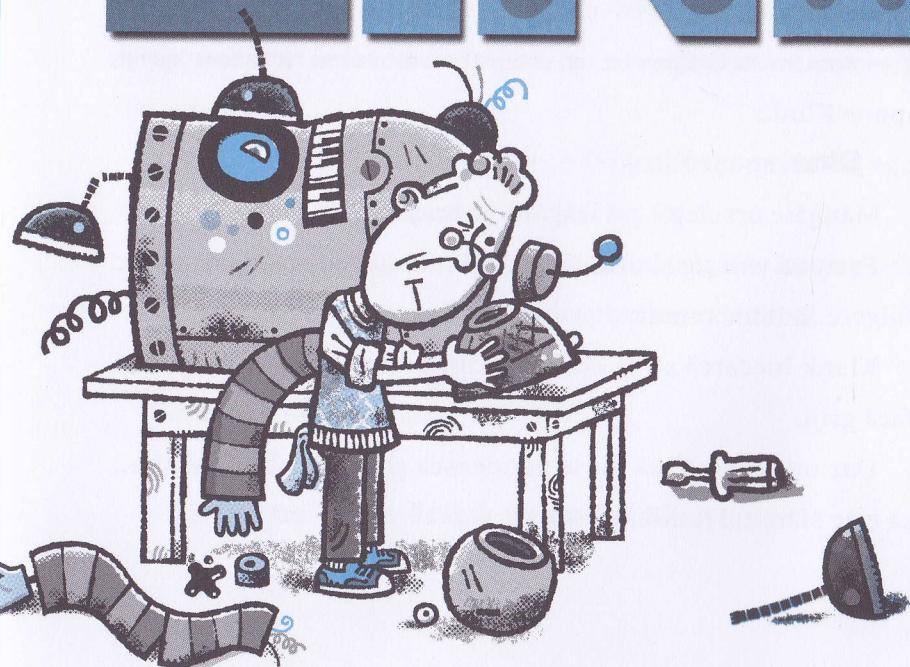

Respect pentru oameni și cărți

FRANK EINSTEIN

și BIOACȚIUNEA

JON SCIESZKA
ILUSTRĂII DE BRIAN BIGGS

TRADUCERE DIN ENGLEZĂ DE BOGDAN VOICULESCU

PUNGA ALBASTRĂ, DE PLASTIC, CU EMBLEMA PĂMÂNT/INIMĂ, ZBOARĂ afară, pe fereastra din spate a unei furgonete.

Cade pe strada asfaltată și se rostogolește în urma automobilului grăbit, ca un ghem de buruieni purtat de vânt, dar produs de om cu tehnologie modernă.

Respectă natura

Furgoneta virează brusc la dreapta.

Punga de plastic făcută ghem se rostogolește înainte.

Se dă de-a dura

intră într-un șanț

sare peste pâlcuri de iarba aurie, tremurândă,
trece pe lângă un stejar care freamătă în adierea vântului,
și ajunge sub un indicator cu o placă din lemn pe care
sunt cioplite cuvintele

REZERVAȚIA FORESTIERĂ MIDVILLE.

O rafală de vânt aruncă punga indestructibilă în sus, sperind
o mamă cerboaică și pe puiul ei.

Punga fugărește cerbii pe pajiștea însorită. Se rostogolește în jos
pe un deal, îndreptându-se spre trei siluete de la marginea pădurii.

Silueta cea mai mare își întinde în lateral brațele flexibile din
furtun de aluminiu și tună:

— **oooooooo, SPLENOIDĂ NATURĂ!**

Silueta cea mai mică își dă peste cap ochiul-webcam.

— **Poate că n-ai observat, dar tu ești lucrul cel mai
puțin natural de-aici.**

Klank, căci, firește, e vorba de robotul Klank, nu-l ia în seamă
pe Klink și se învârte vesel în cerc.

— **Cui nu-i plac păsările și albinele și florile
și copacii?**

Frank Einstein, copil-minune, se apleacă să cerceteze bușteanul
copacului de curând tăiat.

— Se pare că sunt unii cărora nu le plac. Cine o fi tăind copaci
în rezervația Midville?

Gașca aude zgomotul unor mașinării în depărtare.

Punga albastră de plastic se înalță și se rotește ca o mini-tornadă
deasupra lui Klink, Klank și Frank.

Klank se răsucește și se lovește de Klink.

— **Hei! Ai grija!**

— **La ce să am grija? Ha ha ha,** râde Klank.

Își întinde iarăși brațele de robot și inspiră îndelung aerul
proaspăt al pădurii, prin gura sa de ventilație.

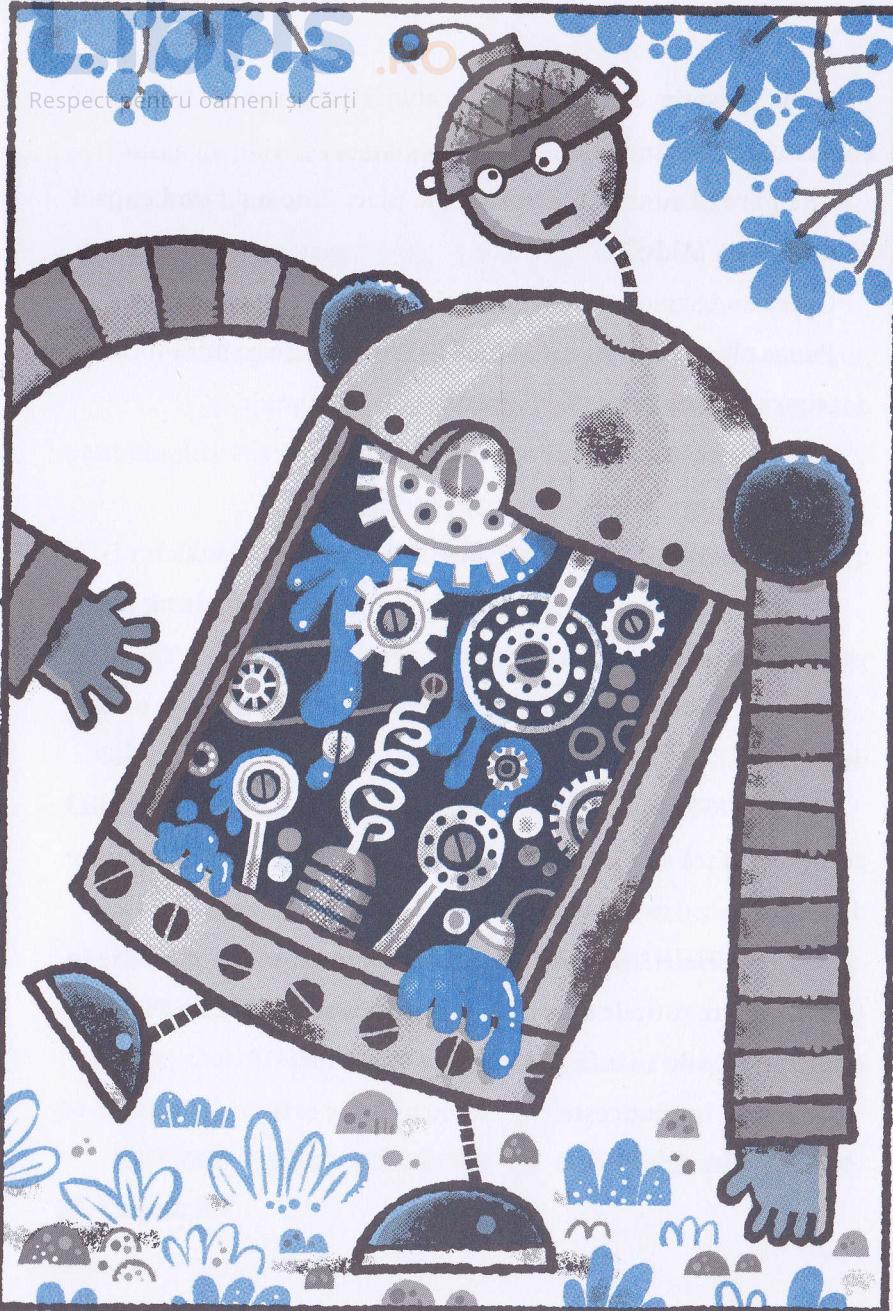
Din nefericire, tot prin gura de ventilație aspiră și punga
de plastic.

FFFFFFFT! face punga, astupându-i gura lui Klank. Împiedică
aerul din afară să răcească circuitele creierului său generatoare
de căldură.

SSSSSHSHHHHHHHHHHHH! Punga de plastic rămâne în-
tepenită între roțiile de mișcare mecanică ale lui Klank. Plasticul
e sfâșiat. Fâșile se infășoară pe fiecare roată.

Klank se împletește.

Klink îl sprijină.

BLLLLLLULUUUUUUUUHHHHHHHHH! Fâșiile de plastic se topesc. Și se strecoară în toate ungherele și crăpăturile procesorului lui Klank.

Muzica lui Klank încetinește.

Ochiul stâng al lui Klank clipește roșu, în semn de **AVARIE**.

Brațele și picioarele lui Klank încep să se zbată.

Klank se oprește din învârtit și face scurtcircuit.

— **Atenție**, bipăie Klink. **E posibil ca Klank să-și piardă echilibrul. Traекторia lui s-ar putea intersecta cu acest copac. În urma ciocnirii, acesta s-ar putea prăbuși.**

— Ei, probabil c-o să-și revină, spune Frank.

Punga-albastră-de-plastic picură gumă peste giroscopul lui Klank. Ceea ce îi controlează echilibrul.

Trupul coș-de-gunoi-uriaș al lui Klank se înclină și se lasă greoi. Klink nu mai poate să-l susțină.

— O, nu, spune Frank.

— **Din păcate**, bipăie Klink. **Eu am dreptate întotdeauna**.

Klank se izbește de imensul copac. Trunchiul se frânge... și întregul copac se prăbușește cu un *BRUUUUUUUUMMM!* răsunător.

Și îl sfărâmă pe Klank într-o grămadă de piese zdrobite, în mijlocul pădurii.

Respect pentru oameni și cărți

S

URUBELNIȚĂ! STRIGĂ FRANK EINSTEIN.

— Șurubelniță, răspunde Watson și imediat pune unealta în mâna întinsă a lui Frank.

Acesta deșurubează placa metalică de pe giroscopul lui Klank.

— Clește pentru tăiat sărmă!

Watson vâră mâna în rucsacul său extensibil cu șnur și îi înmânează unealta lui Frank:

— Clește pentru tăiat sărmă.

Frank taie cablul de la motorul picioarelor lui Klank.

— Mașină de înșurubat!

Watson scotocește în rucsac.

— Ciocan, cheie franceză, clame, ferăstrău... n-am mașină de înșurubat.

Frank înalță ochii de la grămada de componente dezmembrate ale lui Klank.

— Poftim? Cum să-l repar pe Klank fără mașină de înșurubat?!

— Le-am băgat pe toate în rucsacul meu pentru URGENȚE și am venit cât de repede am putut, spune Watson. Încearcă să folosești șurubelniță.

— Trebuia să aduci un rucsac mai mare – cu mai multe unelte!

— Ȣsta e cel mai bun rucsac. Îl folosesc mereu.

Frank se încruntă.

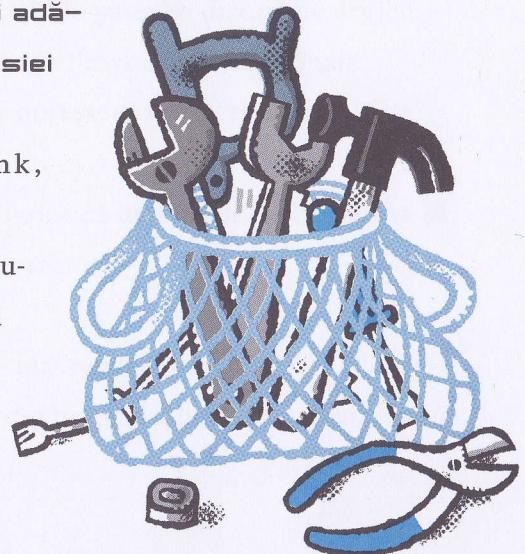
— Iartă-mă, Watson.

Frank își dă seama că mai curând e supărat pe sine decât pe Watson și pe rucsacul lui, pentru faptul că nu-l poate repara pe Klank.

— Poți folosi mașina mea, spune Klink. E una dintre uneltele pe care mi le-ai adăugat cu ocazia excursiei la fermă.

— Bine gândit, Klink, spune Frank.

Ghidează mașina de înșurubat a lui Klink în dreptul roții de antrenare principale a lui Klank. O scoate și i-o dă lui Klink.

— Cred că trebuie doar s-o îndreptăm, să cuplăm iarăși motorul și să netezim îndoiturile de pe cadru.

Klink cercetează roțița dințată cu webcam-ul, singurul său ochi.

— Nu. Asta nu poate fi reparată.

— Firește că poate fi reparată, îl contrazice Frank. Orice poate fi reparat.

Klink privește iar roțița, cu atenție.

Klank, făcut bucăți, nu mișcă.

BRARRRRRRRR! șuieră o drujbă în adâncul pădurii.

RRRUUUUUURRRR! huruie zgomotos o foreză dincolo de deal.

— Nu. Afirmația ta e incorrectă. Nu orice poate fi reparat.

3

SEFUL ECHIPEI DE EXPLOATARE FORESTIERĂ, ÎMBRĂCAT CU O VESTĂ de siguranță portocaliu-deschis, scoate capul din cabina camionului de lemn și strigă prin portavoce:

— Mai repede, mai repede, mai repede!

BRRARRRRRRRRRRRRR, șuieră o duzină de drujbe.

BRUUUUUUUUMMM! se prăbușește un stejar înalt.

Unul dintre cherestegii se oprește și ia o gură de apă.

— De ce atâtă grabă?

— Nu știu. Dar Marele Șef zice că mai avem o săptămână să tăiem cât de mulți copaci putem.

— Dar e o nebunie!

— Mai repede, mai repede, mai repede!

Celălalt cherestegiu ridică din umeri. Își pornește drujba iarăși.

Și trece la următorul stejar.